

"לְדוֹרוֹת" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: זיונג	שם פרטי: שרה
-----------------	--------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: רייכל		בלועזית
שם פרטי איתו נולדתי: שרה		rechel
שנת לידה: 10.06.1926	מין: נקבה	בלועזית Sara
עיר לידה: צ'נסטוחובה		בלועזית
שם פרטי ושם משפחה של האב: אברהם רייכל		שם פרטי ושם נעורים של האם: קריינדל
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: קלובוצקו		בלועזית klubotsco
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ)		חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו: לא זוכרת תאריכים, הייתה במחנה צ'נקובוסקו בצ'נסטוחובה		בלועזית
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: שוורצוולד		תאריך השחרור: 1945
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור: מינכן גרמניה
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממת' עד מת'		שנת עליה: 1948
		במידה ועלית באנייה, ציין את שמה: אוניית "אף על פי כן"

אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)

נא לכתוב בגוף ראשון

אימי הביולוגית נפטרה כשהייתי בגיל חצי שנה. מיד אחר כך נסעתי לדודתי אשר גידלה אותי. משגדלתי לא אשכח איך בכל פעם כאשר הייתי יוצאת לבית הספר דודי היה מניח על ראשי את ידו והיה מברך אותי לשלום, היה מנשק אותי על ראשי. בדיעבד רק ידעתי שזהו אבי ולא דודי, תמיד קראתי לו דוד. גדלתי באזור מדהים ויפה מאוד, אזור כפרי עם פרדסים והכול היה ירוק כל כך. לא אשכח את המקום הזה לעולם. בלימודים הייתי תלמידה מאוד טובה, תלמידה מצטיינת. הייתי התלמידה היהודייה היחידה בבית הספר אך היחס אליי לא היה שונה ותמיד הייתי מושא לקנאה והערצה של שאר התלמידים, במיוחד עוד שהגעתי ממשפחה עשירה מאוד.

נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

יום אחד הייתי בבית ספר ואני לא אשכח איך אמרו לי ללכת מהר מהר הביתה, באותו היום הגיעו הגרמנים ולקחו אותנו לגטו בקובוצקו שבפולין. אני נשארתי באותו השם וללא זהות בדויה. לאחר מכן אני לא אשכח איך בכל יום היו מתים סביבי אנשים, ואני ממש זוכרת בדיוק ליד איפה שישנתי ערימה ענקית של בני אדם, בתוך הערימה הזו היו גם החברות שלי. בתקופה זו של השנה, בפברואר כל הערימה הייתה קפואה, זה ממש היה נראה כמו זכוכית עם בני אדם בפנים. בסוף המלחמה לקחו אותי לרופא שישקול אותי והוא אמר "ריבוננו של עולם רק 24 קילו" והייתי רק בת 19.

אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(השחרור וחזרתך הביתה, חיך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

אחרי המלחמה ביקשתי לנסוע לפלשתינה אבל אמרו שאני צריכה להיכנס לקיבוץ. הרבה אנשים אמרו לי לא לנסוע, אבל הלב שלי אמר לי לנסוע. כשהגעתי לאיטליה הייתה עימי מזוודה, כשפתחתי אותה התנפלו עליה המון נשים שהיו מסביב ואז לפתע קם להגנתי בחור והחזיר לי את מה שנלקח ממני. עם הבחור הזה התחתנתי והבאתי ילדים, וכשעליתי לארץ באוניית המעפילים "אף על פי כן" כבר הייתי בהריון.

נא ספרי/ על חיך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

לאחר שגירשו אותנו מהארץ ולאחר שהצלחנו בסופו של דבר לעלות לארץ כחודש אחרי הגירוש חיכו לי ולבעלי אחותי ובעלה, הם זיהו אותי לפי תמונה ולקחו אותי לתל אביב לחדר שהושכר לי מראש. בני הבחור נולד בקפריסין בשנת 1948 ואילו ביתי נולדה בשנת 1951. לא אשכח את הפגישה המיוחלת עם אחותי ובעלה, זה היה כל כך מרגש, עד עכשיו יורדות לי דמעות כשאני נזכרת.